

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-^{ב' בעמים}

גאנאכרה כנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם

נקי^{א' יחרי} כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית :

טו וישאו את-יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו :

טז ויראנו האנשים יראה גדולה ארת יהוה ויזכרו זכה

כ^{א'} ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה דג גדול לבלע את-

ינה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות :

ג² ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה : ויאמר

קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי^{מלעיל}

ד שמערת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר

ה יסכבני כל-משבריה וגלך עלי עברו : ואני אמרתי

נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל

ו קדשך : אפפוני מים עד נפש תהום יסכבני סוף חבוש

ז לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי

ח לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי : בהתעטף עלי

טפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך רתפלתי אל היכל

י קדשך : משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו : ואני בקול

הודרה אובחה לך אשר נדרתי בשלמה ישועתה

יא ליהוה : ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה :

א² ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : קום לך

אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר

ב אנכי דבר אליך : ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר

יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת

ד ימים : ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא

ה ויאמר עור ארבעים יום ונינוה נהפכת : ויאמינו אנשי

ו נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם

ז וערקטנם : ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו

ח ויעבר אדרתו מעליו ויכס שקו ושב על האפר : ויזעק

לח ג P P P ויאמר

Cap. II.
A marina
bellua ab-
sorptus pre-
ces ad
Deum fur-
dit, & mi-
raculo li-
beratur,
atque in
terram à
pisco expo-
nitur.

Cap. III.
Rursus ad
Ninevitas
missus, pre-
dicatione
defungitur.
Ilu peni-
tentiam
agunt.

וַיֹּאמֶר בְּנִינֹה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדִלְיוֹ לֵאמֹר הָאֲדָם
וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקֶר וְהַצֹּאן אֵל יִטַּעְמוּ מֵאוֹמָה אֲלֵי־דַעַו
וּמִים אֵל יִשְׁתּוּ: וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ
אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִן־
הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יִדְרַע יִשׁוּב וּנְחַם הָאֱלֹהִים
וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאכַד: וַיֵּרֶא הָאֱלֹהִים אֶת־
מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הַרְעָה וּנְחַם הָאֱלֹהִים עַל־

Cap. IV.
Ægrè fert
quòd Deus
profana Ci-
uitati par-
cat: sed à
Deo corri-
pitur &
castigatur.

הַרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וַיִּרְעֵאֵל־
יֹנָה רְעָה גְדוֹלָה וַיַּחֲרֵלוּ: וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֲנִי יְהוָה הַלּוֹאֲזָה דָּבָרִי עַד הַיּוֹתִי עַל־אֲדָמְתִי עַל־
בֶּן־קַדְמָתִי לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי אַתָּה אֵל־
חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְנָחַם עַל־הַרְעָה:
וַעֲתָה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחִי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲהֵיטֵב חָרָה לָךְ: וַיֵּצֵא יֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לַעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֵּיהָ בְּצֶל
עַר אֲשֶׁר יֵרָאֶה מֵהַיָּהוּ כַּעִיר: וַיִּמַן יְהוָה אֱלֹהִים
קִיקִיּוֹן וַיַּעֲלֵי מֵעַל לַיּוֹנָה לְהַיּוֹת צֶלַע עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מִרְעַתוֹ וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: וַיִּמַן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַר בְּעֵלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֶּךְ אֶת־
הַקִּיקִיּוֹן וַיִּכַּשׁ: וַיְהִי כִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ
קָדִים חַר־שִׁיר וַתֶּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְעַלֵּף
וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחִי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הֲהֵיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר
הֵיטֵב חָרָה לִי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵת עַל־
הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא־עִמְלַת בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתוֹ שְׂכֵן־לִילָה
הִיָּה וּבֶן־לִילָה אֲבָד: וְאַנִּי לֹא אֲחוּס עַל־נִינֹה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשְׁבָה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים עֹשְׂרָה רַבּוֹ אָדָם חַסְדָּה
אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ בִּין־יְמֵינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה:

דבר